

som jeg har udtalt, men jeg troer ikke, at jeg, som Udvalgets Ordfører, er i Strid med, hvad Udvalget tidligere har foreslaaet. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg fremdeles maa anbefale at vedtage Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 1.

J. N. Hansen: Naar den ærebe Ordfører nu bemærkede, at det var ham aldeles klart, at vedkommende Embedsmand, naar Revisionen førte til en Medsættelse af Contoirholdsgodtgjørelsen, maatte finde sig heri, saa vil han nu have seet, at den ærebe Justitsminister ikke finder sig opfordret til at udtale sig om dette Punkt (Justitsministeren: Maa jeg bede om Ordet), men det er for mig et Bewiis for, at min Fortolkning er den rigtige. Jeg troer ogsaa, at det for hele Thingets Vedkommende maa være et Bewiis for, at min Fortolkning er den rette, naar den ærebe Justitsminister ikke her erklærer, at den ærebe Ordførers Fortolkning og den af Rigsbagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) opstillede er rigtig. Jeg troer, at den ærebe Justitsministers Tausshed her aabenbart taler for min Fortolknings Rigtighed, og naar dette er Tilfældet, bestyrkes jeg derved i den Forstaaelse af Paragraphen, som jeg faaer ud ved at læse Loven. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa et andet Punkt. Vil den ærebe Ordfører med Hensyn til § 11 i Loven af 19de Februar 1861 om Lønninger for Retsbetjente, som siger, at denne Lov skal undergives en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1865—66, paaftaae, at dersom denne Revision kommer til en Medsættelse af den Gage, der er bestemt i Lønningsloven, saa skal den Embedsmand, der er ansat efter denne Lov, finde sig i en saadan Medsættelse. (Ordføreren: det har jeg aldrig sagt). Ja, det siger den ærebe Ordfører, at han ikke paaftaaer, men hvorledes kan han saa paaftaae, at i den anden Lov, hvor Ordene ere de selsomme, er det klart, at Embedsmanden maa finde sig i en Medsættelse? Jeg troer, at det maa være et soleklart Bewiis for Thinget for, at det ikke staaer saa klart for den ærebe Ordfører, som han sagde, naar han paa det ene Sted siger nei og paa det andet Sted siger ja, uagtet

Ordene ere de selsomme. Min Fortolkning maa altsaa staae fast, deels paa Grund af den ærebe Justitsministers Tausshed, og deels fordi den ærebe Ordfører ikke tør fastholde sin Fortolkning med Hensyn til en anden Lov, hvor Bestemmelsen er den selsomme.

Justitsministeren: Jeg antager, at den omhandlede Paragraph ikke tilsigter, at der efter enhver indtrædende Vacance skal forelægges en ny Lov med Hensyn til Bestemmelsen af Contoirholdsudgifterne, hvilke ikke fastsættes for Embedsmanden, men for det paagjældende Embede.

J. N. Hansen: Nu have de to ærebe Herrer Jurister hørt, at den ærebe Justitsministers Fortolkning er den samme som min.

Ordføreren: Den ærebe Justitsminister har yttret sig om Fortolkningen af § 6, med Hensyn til hvad der er udtalt af den ærebe Rigsbagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage), men har ikke yttret sig angaaende det Punkt, her forhandles om, nemlig om Virkningen af, at der sættes en saadan Bestemmelse ind i det foreliggende Lovforslag, som er foreslaaet af Udvalgets Fleertal. Det er jo noget heelt Andet. — Gage-loven af 19de Februar d. A. handler om 2 ganske forskjellige Tilfælde. Det ene angaaer Gager og det andet Contoirholdsgodtgjørelser. Loven siger, at for de deri ansførte Embeder fastsættes de der bestemte Gagesatser. De bestemmes til en Størrelse af 3,000 Rd., 2,500 Rd., 2,000 Rd. o. s. v. Nu mener jeg, at fordi en Embedsmand, efterat en saadan Bestemmelse er fastsat om Gagernes Størrelse, søger og faaer et saadant Embede, kan Meget tale for, at naar denne Gagesats senere revideres, kan det ingen Indflydelse have paa den Løn, han fremdeles skal have, idet han beholder den Løn, der var fastsat, da han søgte og erholdt Embedet. Men Forholdet er et andet med Hensyn til Contoirholdsgodtgjørelsen. Her staaer i § 6, at Størrelsen af Contoirholdsgodtgjørelsen skal bestemmes ved Lov, og naar vi saa i denne Lov udtale, at disse Bestemmelser skulle revideres inden den og den Tid, saa er det for